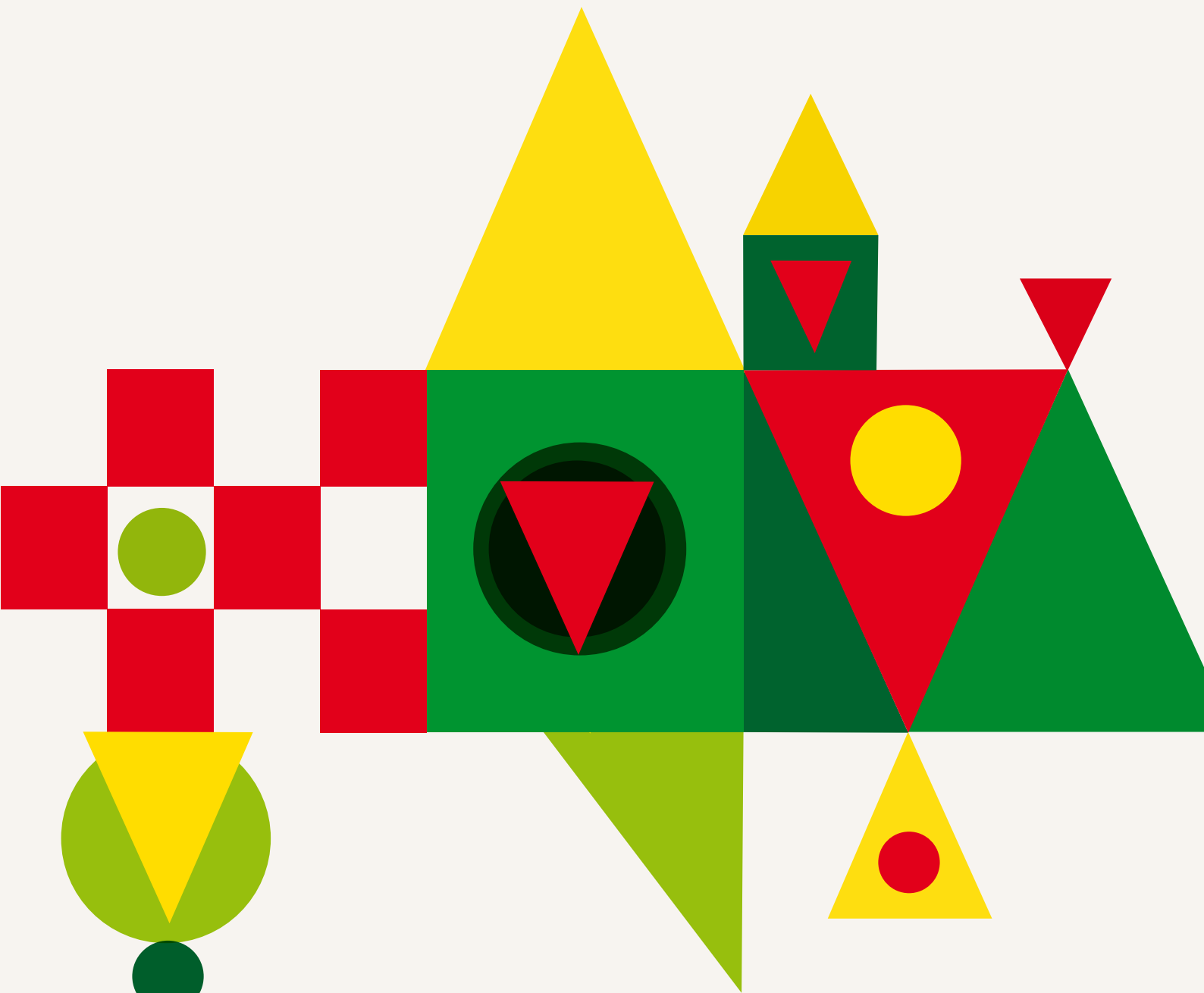
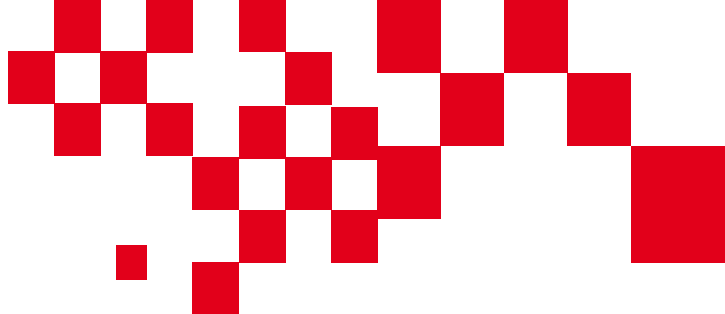

νεογράφημα

Όταν γράφουν τα νιάτα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αλέξανδρος Αλεξίου, Από την ποικιλία στην ενότητα

ΣΧΟΛΙΚΗ ΖΩΗ

Μαρία Κόκκου, Έρευνες για τον σχολικό εκφοβισμό

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Αθηνά Μυρωνίδου- Συμεωνίδου, Μαύρη μέρα για την Ανθρωπότητα

Ο ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Αλεξάνδρα Λαζαρίδου και Ευτυχία Μουσμουλίδη, Παρουσιάσεις των προτάσεων

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΗΜΑ

Συνέντευξη με τη Νικολέτα Καπετανίδου

neographima

Alexandros Papastergiou, The Theory of Everything

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ: κοντινά και μακρινά

Ελευθέριος Κοϊμτζόγλου, Βρυξέλλες - Μπρυζ: δυο πόλεις, δύο διαφορετικά περιβάλλοντα

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΕΣ

Σωκράτης Ναζλίδης, Ο μαθηματικός που κέρδισε τον πόλεμο

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΜΑΣ

Αλεξάνδρα Γαϊδατζή, Η Μελωδία της Ευτυχίας

Αθηνά Λιούσα, Οι κινηματογραφικές μας προτάσεις

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ

Κωνσταντίνος Βολιώτης, Ο Σαμαράς και ο μικρός Jay

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Μαρία Αγγελοπούλου

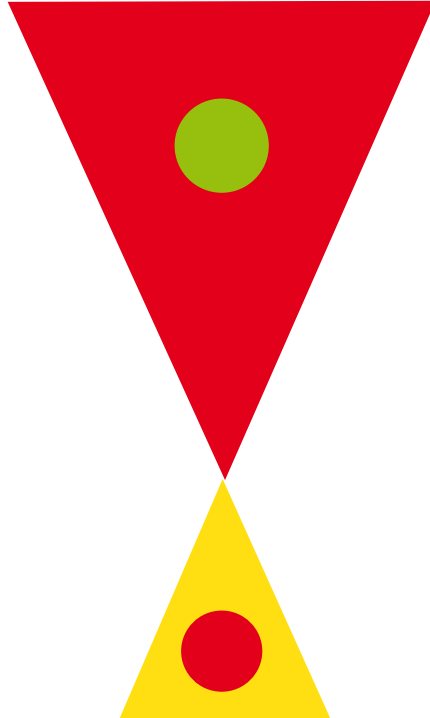
Υπεύθυνοι ύλης και προγράμματος:

Αλέξανδρος Αλεξίου **Βασίλειος Τεμπερεκίδης** Μανώλης Γεωργάκας

Συντακτική ομάδα:

Αγγελοπούλου Μαρία Γ1Αλμπάνης Ιωάννης Γ1Αμπατζή Ελένη Γ1Αναστασιάδης Αλέξανδρος- Κωνσταντίνος Γ1
Βάμβουρας Δημήτριος Γ1Βελητσάκης Ηρακλής Γ1Βενέτης - Ψωμιάδης Τηλέμαχος Γ1Βολιώτης Κωνσταντίνος Γ1
Γαϊδατζή Αλεξάνδρα Γ1Γαλανός Άγγελος Γ1Δακουρά Βερονίκη Γ1Δόκας Μιχαήλ Γ1Ζερβός Θεοφάνης Γ1Καμάρη
Μαγδαληνή Γ1Καπελάνος Ιωάννης Γ1Κοϊμτζόγλου Ελευθέριος Γ1Κοϊμτζόγλου Μαρία Γ1Κόκκου Μαρία Γ1
Κωνσταντινίδου Λυδία Γ1Κώστα Μυρτώ Γ1Λαζαρίδου Αλεξάνδρα Γ1Λιούσα Αθηνά Γ1Μουσμουλίδη Ευτυχία Γ1
Μυρωνίδου- Συμεωνίδου Αθηνά Γ1Νίκου Παναγιώτα Β2Παπαθανασίου Ελένη- Άννα Β2Παπαστεργίου Αλέξανδρος Β2

Εικαστική επιμέλεια: Θεοδωρής Σπανός

Από την ποικιλία στην ενότητα

του Αλεξάνδρου Αλεξίου

Ξαναδιαβάζοντας την ύλη του τρίτου φύλλου της εφημερίδας μας -λίγο πριν φύγει από τα χέρια μου για να πάρει τον διαδικτυακό της δρόμο- χάρηκα για μια ακόμη φορά τη δημιουργική ποικιλία των παιδιών μας. Πολλά είναι τα ζητήματα που απασχολούν τους μαθητές και τις μαθήτριές μας στη γυμνασιακή τους ηλικία -και αυτά όλα, ενδεικτικά, αποτυπώνονται στη θεματολογία μας. Ο κάθε συντάκτης με τον προσωπικό του τρόπο, το ύφος και το ταλέντο του, προσεγγίζει ένα θέμα που ο ίδιος επέλεξε και το οποίο, σε κάποιο σημαντικό βαθμό, αντικατοπτρίζει και την ιδιαίτερη κλίση ή τα ιδιαίτερα ενδιαφέροντά του. Αυτή η προοπτική, φυσικά, εμπεριέχει και την ποιοτική ανισότητα των κειμένων και τον διαφορετικό βαθμό ωριμότητάς τους, κάτι που είναι αναμενόμενο και -γιατί όχι;- χαριτωμένο. Ενοποιητικό στοιχείο όλων τους νομίζω πως είναι αυτή καθ' αυτή η νεανικότητά τους: η απροσποίητη ματιά, ο ευθύς λόγος, η συναισθηματική έκφραση, η ανιδιοτελής πρόθεση. Όλα αυτά συνιστούν τη νεότητα -αυτή που μας δίνει αισιοδοξία και ελπίδα.

Στο παρόν τεύχος, εκτός από τις στήλες που συναντήσατε στα προηγούμενα τεύχη, εισάγουμε και μια καινούργια με τίτλο «Παλαιογράφημα» και περιεχόμενο τη συνέντευξη ενός αποφοίτου των Αρσακείων Θεσσαλονίκης που αφήνει το προσωπικό του σημάδι στο χώρο δράσης του. Στόχος μας είναι να αναδείξουμε τον δεσμό και τη συνέχεια που θέλουμε να χαρακτηρίζει την κοινότητα των Αρσακείων Σχολείων και τη δημιουργικότητα που οι προηγούμενες γενιές μπορούν να εμπνεύσουν σε μας σήμερα. Είναι και αυτό στοιχείο ενότητας.

Καλή Ανάσταση σε όλους μας!

Έρευνες για τον σχολικό εκφοβισμό

της Μαρίας Κόκκου (Γ1)

Με αφορμή τον πρόσφατο τραγικό θάνατο του Βαγγέλη Γιακουμάκη, που δικαίως συγκλόνισε το πανελλήνιο, η αγγλική λέξη bullying έχει γίνει γνωστή σε πολλούς συμπολίτες μας. Άλλοι προτιμούν τη γλωσσική εκδοχή «bullying», άλλοι την «ενδοσχολική βία» και άλλοι τον «σχολικό εκφοβισμό». Τι ακριβώς, όμως, είναι το bullying και πόσο καλά το γνωρίζουμε;

Bullying είναι συνήθως ο σωματικός ή και ο ψυχολογικός εκβιασμός από μια ομάδα ή, ακόμα, και από ένα μεμονωμένο άτομο, που ασκείται σε βάρος ενός άλλου ατόμου, το οποίο είναι αδύναμο να αμυνθεί είτε σωματικά είτε ψυχολογικά. Αυτός ο ορισμός μάς οδηγεί στην ανισορροπία δυνάμεων. Δηλαδή το «ισχυρό μέρος» που είναι οι θύτες –ή αλλιώς «νταήδες»– και το αδύναμο μέρος τα θύματα.

Οι γενικές μορφές εκφοβισμού μπορεί να είναι:

1. Φραστικός, π.χ. παρατσούκλια, ύβρεις, προσβολές, γράψιμο αγενών σημειωμάτων, επιθετικά και προσβλητικά μηνύματα στα δίκτυα κοινωνικής δικτύωσης (π.χ. στο Facebook) κ.λπ.
2. Σωματικός, π.χ. χτυπήματα, κλωτσιές, καταστροφή προσωπικών αντικειμένων κ.λπ.
3. Συναισθηματικός, π.χ. αποκλεισμός, διασπορά ψευδών, ή υποτιμητικών φημών.

Σύμφωνα με πανελλήνια έρευνα του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Ψυχικής Υγείας (Ε.Π.Ι.Ψ.Υ.), ποσοστό 8,5% των εφήβων αναφέρει ότι βίωσε τον σχολικό εκφοβισμό τουλάχιστον δύο με τρεις φορές τον μήνα, ενώ ένας στους έξι εφήβους (15,8%) δηλώνει ότι εκφοβίζει ο ίδιος τους άλλους. Το 2010, σε σύγκριση με το 2002, παρουσιάζεται σημαντική αύξηση στο ποσοστό των εφήβων που έχουν υπάρξει θύτες εκφοβισμού (15,8% ενώ, αντίστοιχα, 9,2%). Ένα στα τέσσερα αγόρια (23,9%) αναφέρει ότι κατά τη διάρκεια του τελευταίου χρόνου έχει έρθει στα χέρια με κάποιον τουλάχιστον τρεις φορές. Το ποσοστό των κοριτσιών είναι πιο χαμηλό (8,3%). Το 2010 το 4,8% των εφήβων αναφέρει πως έκανε ενοχλητικά πειράγματα σε άλλους, μεταξύ των οποίων το ποσοστό των αγοριών (7,5%) ήταν σημαντικά υψηλότερο από των κοριτσιών (2,3%) και υψηλότερο το ποσοστό των δεκαπεντάχρονων (7,4%) από ό,τι των εντεκάχρονων (2,4%). Και όλα αυτά είναι επιστημονικά στοιχεία του 2010, προ της οικονομικής κρίσης. Τα δημοσιογραφικά ρεπορτάζ αναφέρουν πως στα χρόνια της κρίσης τα κρούσματα του σχολικού εκφοβισμού έχουν εκτοξευτεί ακόμη περισσότερο.

Όλα τα προηγούμενα οδηγούν στο συμπέρασμα πως ο σχολικός εκφοβισμός είναι παρών και πρέπει τόσο η σχολική κοινότητα και η ελληνική κοινωνία με τους θεσμούς της, όσο και ο καθένας από μας να τον πολεμήσει όπου τον συναντά.

Μαύρη μέρα για την ανθρωπότητα:

η καταστροφή της Βιβλιοθήκης στη Μοσούλη

της Αθηνάς Μυρωνίδου-Συμεωνίδου (Γ1)

Η Μοσούλη, στο Βόρειο Ιράκ, είναι η μεγαλύτερη πόλη που βρίσκεται υπό τον έλεγχο των Ισλαμιστών εξτρεμιστών, οι οποίοι την κατέλαβαν τον Ιούνιο του περασμένου έτους. Μαχητές του ISIS λεηλάτησαν τη Βιβλιοθήκη της Μοσούλης, καίγοντας πάνω από 100.000 σπάνια χειρόγραφα και βιβλία, τα οποία διατρέχουν αιώνες ανθρώπινης μάθησης. Η Βιβλιοθήκη ιδρύθηκε το 1921 και είναι σύμβολο της γέννησης του σύγχρονου Ιράκ. Άλλες πληροφορίες αναφέρουν ότι αργότερα μαχητές του ISIS μπήκαν στη Βιβλιοθήκη και έκαψαν σε μια τεράστια πυρά τα επιστημονικά και πολιτιστικά κείμενα, ενώ φοιτητές παρακολουθούσαν με τρόμο. Λέγεται ότι περίπου 8.000 βιβλία καταστράφηκαν από την εξτρεμιστική ομάδα. Ένας υπάλληλος της Βιβλιοθήκης πιστεύει ότι όλα τα χειρόγραφα και τα βιβλία, πολλά από τα οποία είχαν καταχωρηθεί στον κατάλογο σπανιότητας της UNESCO, έχουν χαθεί οριστικά. Άλλες, όμως, πληροφορίες αναφέρουν ότι οι μαχητές μπορεί να μην τα έχουν καταστρέψει όλα. Σύμφωνα με κατοίκους της πόλης, φορτηγά με συριακές πινακίδες, φορτωμένα με έγγραφα, απομακρύνονταν μέσα στην νύχτα.

Ο διευθυντής της Δημόσιας Βιβλιοθήκης της Μοσούλης, Ghamin al-Ta' an, είπε ότι στη συνέχεια οι μαχητές του ISIS κατεδάφισαν το κτήριο με χρήση εκρηκτικών μηχανισμών. Κάτοικοι προσπαθούσαν να εμποδίσουν την τρομοκρατική ομάδα από το να κάψει την Βιβλιοθήκη αλλά απέτυχαν, σύμφωνα με τοπική πηγή. Μεταξύ των εγγράφων που χάθηκαν ήταν μία συλλογή από ιρακινές εφημερίδες από την αρχή του 20ου αιώνα, καθώς και χάρτες και συλλογές από την Οθωμανική περίοδο. Ο Rayan al-Hadidi, κάτοικος της Μοσούλης, είπε ότι ένα συναίσθημα θλίψης και οργής έχει καταλάβει την πρωτεύουσα: «Θρηνώ σήμερα για την κατάστασή μας», είπε χαρακτηριστικά. Ένας καθηγητής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Μοσούλης είπε ότι οι εξτρεμιστές είχαν αρχίσει να καταστρέφουν τη Βιβλιοθήκη νωρίτερα τον Φεβρουάριο. Ισχυρίστηκε ότι μέλη του ISIS είχαν προκαλέσει ιδιαίτερα σοβαρές ζημιές στην σουνιτική Μουσουλμανική Βιβλιοθήκη, τη βιβλιοθήκη μιας λατινικής εκκλησίας 256 χρόνων, του μοναστηριού των Δομινικανών Μοναχών.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Βιβλιοθήκη της Μοσούλης καταστρέφεται. Το 2003, κατά τη διάρκεια του δεύτερου πολέμου του Ιράκ, πολλές πολύτιμες εκδόσεις εξαφανίστηκαν, αλλά οι προσπάθειες των κατοίκων, οι οποίοι έσωσαν σπάνια χειρόγραφα κρύβοντάς τα στα σπίτια τους, και τα χρήματα πλούσιων οικογενειών, οι οποίες εξαγόρασαν τα κλεμμένα βιβλία, έσωσαν τη Βιβλιοθήκη.

Τελικά, φαίνεται να επιβεβαιώνεται η προειδοποίηση του Stephen Hawking, ότι «μόνο η ανθρώπινη επιθετικότητα απειλεί να μας καταστρέψει. Μπορούμε να καταδικάσουμε τους εαυτούς μας, αν δεν διορθώσουμε την επιθετική μας φύση.»

Ηρώας του Μήνα Φεβρουαρίου Παρουσιάσεις των προτάσεων

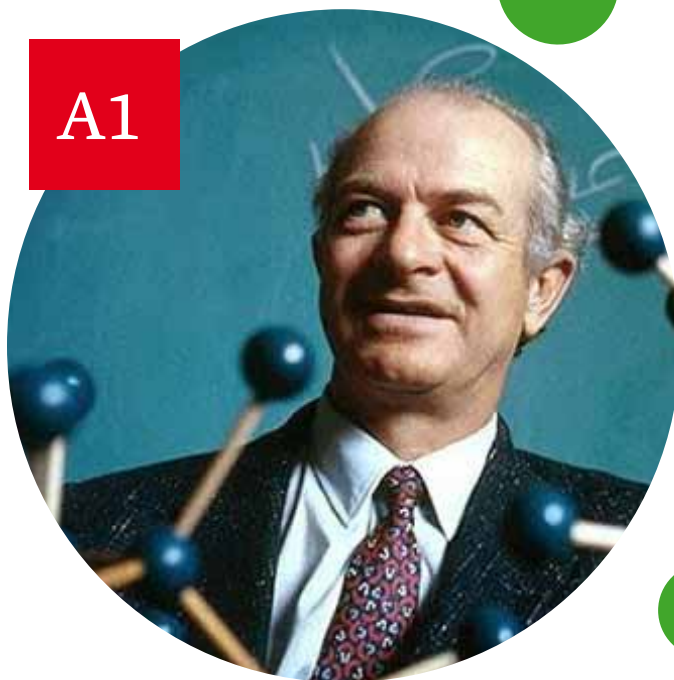
της Αλεξάνδρας Λαζαρίδου (Γ1)
και της Ευτυχίας Μουσμουλίδη (Γ1)

Την Τρίτη 10 Φεβρουαρίου οι μαθητές του Αρσακείου Γυμνασίου επέλεξαν τον τρίτο ήρωα του μήνα για τη φετινή σχολική χρονιά.

Οι παρουσιάσεις άρχισαν με το Α1, που πρότεινε ως ήρωα του μήνα τον Αμερικανό «πολυάσχολο επιστήμονα» **Λάιους Πόλινγκ** (1901-1994). Ο Πόλινγκ, χημικός, μοριακός βιολόγος, ακτιβιστής, εκπαιδευτικός και συγγραφέας, θεωρείται ένας από τους ιδρυτές της κβαντικής χημείας. Τη δεκαετία του 1950 ο Πόλινγκ και η γυναίκα του έλαβαν μέρος στον αγώνα υπέρ της ειρήνης και διαμαρτυρήθηκαν έντονα για τις δοκιμές πυρηνικών όπλων στην ατμόσφαιρα. Συνυπέγραψε μαζί με τον Αϊνστάιν και τον Μπέρτραντ Ράσελ το σχετικό ψήφισμα του 1955. Το 1958 δημοσίευσε το βιβλίο του «No More War», στο οποίο καλεί τους ηγέτες του κόσμου να ανακόψουν την κούρσα των εξοπλισμών.

A1

Η επόμενη παρουσίαση ήταν του τμήματος Α2, οι οποίοι μας πρότειναν ως ηρώίδα του μήνα τη **Μελίνα Μερκούρη**. Τη χαρακτήρισαν «τελευταία ελληνίδα θεά» και «γυναίκα-φλόγα». Όλη της η ζωή ήταν γεμάτη όνειρα, ελπίδες, αγωνίες και αγώνες. Η Μελίνα Μερκούρη ήταν μια από τις σημαντικότερες Ελληνίδες του 20ού αιώνα. Υπήρξε πολύμορφη προσωπικότητα: κορυφαία αγωνίστρια της δημοκρατίας στον αγώνα κατά της χούντας (1967-1974), σπουδαία ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου με διεθνή καριέρα και με ερμηνείες που έχουν καταγραφεί στις σελίδες της Έβδομης Τέχνης, πολιτικός που σημάδεψε με την παρουσία της τον πολιτισμό της Ελλάδας και τον έφερε στις πρώτες σελίδες των εφημερίδων. Πίστευε ακράδαντα ότι ο πολιτισμός είναι η βαριά βιομηχανία μας· ότι είναι ένα σοβαρό εξαγωγίμο προϊόν και ότι έχει μεγάλη σημασία και αξία η ανάδειξή του.

Επόμενη παρουσίαση ήταν αυτή του B1, το οποίο πρότεινε τον τυφλό ψαρά **Γιάννη Κουκούμιαλο** από τη Λαγκάδα της Χίου, ο οποίος και εκλέχτηκε, τελικά, ήρωας του μήνα. Σε αυτόν είναι αφιερωμένο το ντοκιμαντέρ «Ο Τυφλός Ψαράς», του Στρατή Βογιατζή και της Θέκλας Μαλάμου, από τη σειρά των «Καθημερινών Ηρώων» του caravan project. Σαλπάρουμε με τον κυρ Γιάννη σε ένα ταξίδι που το παραμύθι και ο ρεαλισμός είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος, φανερώνοντας τις αντιθετικές και συναρπαστικές δυνάμεις που χρωματίζουν την ανθρώπινη ψυχή. Βλέπουμε τον κόσμο μέσα από τα μάτια αυτού του υπέροχου ανθρώπου, σε μια πορεία που αποκαλύπτει το σθένος και την υπέρβαση του ανθρώπινου πνεύματος.

Στη συνέχεια το τμήμα B2 πρότεινε ως ήρωα του μήνα τον **Παύλο Φύσσα**, γνωστό στη χιπ χοπ σκηνή ως Killah P. Ο Παύλος Φύσσας ήταν 34 χρονών, όταν στοχοποιημένος για τη δημοκρατική και αντιφασιστική του δράση, μαχαιρώθηκε και δολοφονήθηκε στο Κερατσίνι, τον Σεπτέμβριο του 2013. Δύο μαχαιριές στο στήθος ήταν αυτές που έμελλε να κόψουν το νήμα της ζωής του...

Το τμήμα Γ1 παρουσίασε **τα κορίτσια από το Κομπάνι**. Το Κομπάνι, μια μικρή πόλη στα σύνορα Συρίας και Τουρκίας, αποτελεί κρίσιμο στόχο των τζιχαντιστών του ISIS, της ισλαμιστικής σκοταδιστικής και τρομοκρατικής οργάνωσης, που την πολιορκεί από το φθινόπωρο του 2014. Την άμυνα της ηρωικής πόλης έχουν αναλάβει, από κοινού με τους άνδρες Κούρδους κατοίκους της πόλης, και πολλές κοπέλες, ενήλικες και ανήλικες. Με αυτοθυσία και ηρωισμό, αισιοδοξία και αποφασιστικότητα μάχονται για την ελευθερία και την αξιοπρέπεια της περιοχής τους.

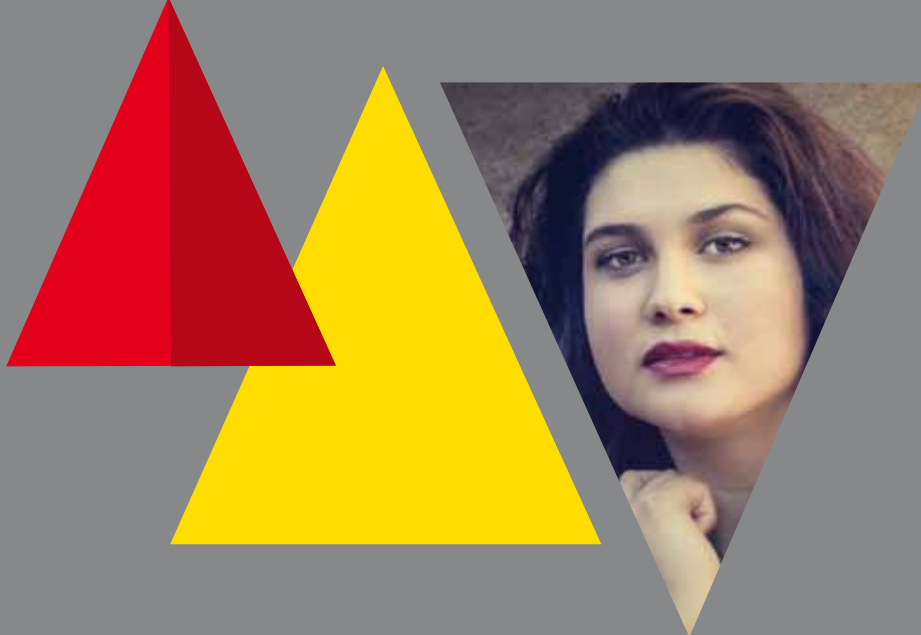

Γ1

Στη συνέχεια μάς παρουσίασαν οι μαθητές του Γ2 τους ήρωες των Ιμίων. Τα Ίμια ή Λίμνια είναι δύο (Ανατολικό και Δυτικό Ίμιο ή Λίμνιο) ακατοίκητα ελληνικά νησιά (βραχονησίδες) ανατολικά της Καλύμνου στα Δωδεκάνησα. Τα νησιά αυτά έγιναν περισσότερο γνωστά το 1996, όταν έγιναν αφορμή να προκληθεί κρίση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η κρίση αυτή είναι γνωστή ως Κρίση των Ιμίων. Σύμφωνα με τη συμφωνία ενσωμάτωσης των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα το 1947, τα Ίμια ανήκουν στην ελληνική επικράτεια και βρίσκονται στα ελληνικά θαλάσσια ύδατα. «Κρίση των Ιμίων» ονομάζεται συμβατικά η έντονη πρόκληση της ελληνικής θαλάσσιας κυριαρχίας, που έλαβε χώρα τον Ιανουάριο του 1996 από την Τουρκία με αφορμή την προσάραξη πλοίου στις βραχονησίδες των Ιμίων. Κατά τη διάρκεια της ολιγοήμερης αυτής κρίσης, οι δύο χώρες μετέφεραν στρατιωτικές δυνάμεις (κυρίως ναυτικές) γύρω από τα Ίμια και τις ανέπτυξαν, φτάνοντας κοντά στην ένοπλη σύρραξη. Το βράδυ της 30ης Ιανουαρίου 1996, μέσα σε σφοδρή θαλασσοταραχή, το ελικόπτερο του ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού που επιχειρούσε στην περιοχή κατέπεσε και οι επιβαίνοντες Χριστόδουλος Καραθανάσης, Παναγιώτης Βλαχάκος και Έκτωρ Γιαλοφός βρήκαν τον θάνατο την ώρα του καθήκοντος.

Γ2

Συνέντευξη της Νικολέτας Καπετανίδου στη δημοσιογραφική ομάδα της εφημερίδας μας

Μαρία Αγγελοπούλου (Γ1), Γιάννης Καπελάνος (Γ1), Μαρία Κοϊμτζόγλου (Γ1), Αθηνά Μυρωνίδου-Συμεωνίδου (Γ1), Χρύσα Μυστακίδου (Γ2), Κατερίνα Σταματελάκη (Γ2) και Σοφία Τριλυράκη (Γ2)

Η Νικολέτα Καπετανίδου είναι η πρώτη απόφοιτος που μας παραχωρεί τη διαδικτυακή αυτή συνέντευξη και με την οποία εγκαινιάζουμε τη στήλη «Παλαιογράφημα», μια στήλη που θα φιλοξενεί αποφοίτους των Αρσακείων Σχολείων Θεσσαλονίκης οι οποίοι διακρίνονται για την ξεχωριστή διαδρομή τους στον πολιτισμό και την επιστήμη, καθώς και για την προσφορά τους στην κοινωνία και τον άνθρωπο. «Παλαιο-», βέβαια, δεν σημαίνει πως οι απόφοιτοί μας είναι και... τόσο παλαιοί ή ηλικιωμένοι! Νέοι άνθρωποι είναι, στο κατώφλι ή στα πρώτα στάδια του κοινωνικού και του επαγγελματικού στίβου. Νέοι άνθρωποι, ελπίδα για όλους μας, για ένα αύριο με περισσότερη αυτοσυνειδησία και τολμηρότερη δημιουργία. Νέοι άνθρωποι που μόλις χθες κάθονταν στα ίδια θρανία με μας και βίωναν τις ίδιες με μας εμπειρίες.

Η Νικολέτα, λοιπόν, φοίτησε στα Αρσακεία Σχολεία Θεσσαλονίκης, από το Δημοτικό μέχρι και το Λύκειο, και αποφοίτησε το 2006, όταν και εισήχθη στο Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης του Α.Π.Θ. Το 2010 πήρε το πτυχίο της, ενώ την ίδια χρονιά έλαβε και το Δίπλωμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης στο λυρικό τραγούδι. Αμέσως πέρασε με εξετάσεις στη Μουσική Ακαδημία Χανς Άισλερ (Hochschule für Musik Hanns Eisler Berlin) στο Βερολίνο και το 2013 απέκτησε το πτυχίο (Bachelor) στο κλασικό τραγούδι. Από το 2013 συνεχίζει τις σπουδές της ως μεταπτυχιακή υπότροφος του Κοινωφελούς Ιδρύματος «Αλέξανδρος Α. Ωνάσης» για την απόκτηση του Master. Τον Ιούλιο θα ερμηνεύσει τον ρόλο της Μαργαρίτας στην όπερα Faust του Σαρλ Γκουνώ.

Οι ερωτήσεις ετοιμάστηκαν με την καθοδήγηση της καθηγήτριας Μουσικής του Σχολείου μας κ. Αναστασίας Γκίνη -την οποία ευχαριστούμε, και από αυτή τη θέση, θερμά για την πολύπλευρη και πολύτιμη βοήθειά της.

νεογράφημα: Ποιο είναι το αντικείμενο των σπουδών σας στο Βερολίνο και ποια τα καλλιτεχνικά σας όνειρα;

Ν. Καπετανίδου: Στο Βερολίνο σπουδάζω στη Μουσική Ακαδημία Χανς Άισλερ (Hochschule für Musik Hanns Eisler Berlin) από το 2010. Μετά από την απόκτηση του πτυχίου το 2013, συνεχίζω στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα της σχολής με κατεύθυνση την όπερα ή αλλιώς το λυρικό θέατρο, όπως είναι ο όρος στα Ελληνικά. Δεν θα έλεγα ότι έχω καλλιτεχνικά όνειρα -γιατί ο όρος παραπέμπει σε μια ρομαντική ουτοπία, που πολύ απέχει από τη σκληρή δουλειά που απαιτείται για ένα τέτοιο επάγγελμα- αλλά στόχους. Επόμενος στόχος μου λοιπόν, είναι να βρω μια δουλειά ως σολίστ σε ένα λυρικό θέατρο.

νεογράφημα: Τι σας ώθησε στην επιλογή της μουσικής ως επαγγελματικού αντικειμένου;

Ν. Καπετανίδου: Η αλήθεια είναι ότι δεν προέρχομαι από μουσική οικογένεια, οπότε δεν είχα τα ακούσματα και τα ερεθίσματα της κλασικής μουσικής από παιδί. Στην αρχή το τραγούδι ξεκίνησε ως μια ευχάριστη απασχόληση και στην πορεία συνειδητά μετατράπηκε σε σπουδή. Ανακάλυψα πόση χαρά και δύναμη μου προκαλούσε το να εξελίσσω τις δυνατότητες της φωνής μου, όπως και το να βρίσκομαι πάνω στη σκηνή.

Στην Ελλάδα οι προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης για έναν λυρικό τραγουδιστή, δυστυχώς, είναι πολύ περιορισμένες. Ευτυχώς για εμένα, οι γονείς μου πίστεψαν ότι μπορώ να καταφέρω να ασχοληθώ επαγγελματικά με το συγκεκριμένο είδος και έτσι χρηματοδότησαν τις προπτυχιακές σπουδές μου στη Γερμανία, ενώ για τις μεταπτυχιακές μου σπουδές πέτυχα και έλαβα υποτροφία από το Κοινωνικό Ίδρυμα «Αλέξανδρος Α. Ωνάσης». Στο εξωτερικό και πιο συγκεκριμένα στη Γερμανία, οι μουσικοί δεν αντιμετωπίζονται ως ερασιτέχνες που κάνουν το κέφι τους, αλλά ως επαγγελματίες. Βασική προϋπόθεση για την επιλογή του επαγγέλματός μου είναι το να μου προσφέρει χαρά και ικανοποίηση.

νεογράφημα: Φοιτήσατε στα Αρσάκεια Σχολεία Θεσσαλονίκης (Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο). Συνέβαλε η σπουδή σας στα Αρσάκεια Σχολεία στη διαμόρφωση της μουσικής κλίσης σας;

Ν. Καπετανίδου: Στην περίπτωση μου πράγματι, το σχολείο συνέβαλε στην ανακάλυψη του μουσικού μου ταλέντου. Η ενασχόλησή μου με το τραγούδι ξεκίνησε μέσα από τη σχολική χορωδία στο Δημοτικό. Η δασκάλα της Μουσικής, κ. Μυρτώ Βουγιούκα, προέτρεψε τους γονείς μου να ξεκινήσω μαθήματα μουσικής και φωνητικής. Θα της είμαι αιωνίως ευγνώμων! Φυσικά, έπειτα στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο, εφόσον κιόλας είχα ξεκινήσει τα μαθήματα στο Ωδείο, η κ. Αναστασία Γκίνη αγκάλιασε την προσπάθειά μου και με προώθησε σε μαθητικούς διαγωνισμούς και διάφορες μουσικές σχολικές εκδηλώσεις.

νεογράφημα: Ποιες μνήμες από τα Αρσάκεια σας συνοδεύουν μέχρι σήμερα;

Ν. Καπετανίδου: Έχω κρατήσει πολύ όμορφες αναμνήσεις από το σχολείο, όπως εκδρομές, σχολικές εκδηλώσεις, αστεία περιστατικά μέσα στο μάθημα, ιστορίες που τις θυμάμαι και με κάνουν να χαμογελώ.

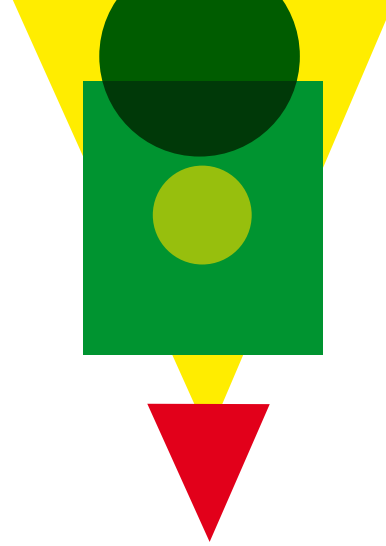
νεογράφημα: Πιστεύετε πως οι απόφοιτοι μπορούν να λειτουργήσουν ως έμπνευση και πρότυπο για τους μαθητές μέσα από δημιουργικές δράσεις και συνεργασίες;

Ν. Καπετανίδου: Πιστεύω απόλυτα ότι οι άνθρωποι μπορούν να λειτουργήσουν ως πρότυπο για τους άλλους, πόσο μάλλον όταν μιλάμε για εφήβους και παιδιά. Εγώ η ίδια, ως νέα επαγγελματίας, αναζητώ πρότυπα ανάμεσα σε ανθρώπους που ξεκίνησαν από μια κοινή βάση και έχουν ξεχωρίσει στο είδος τους. Είναι σημαντικό το να μπορείς να ταυτιστείς με έναν άνθρωπο που τα κατάφερε και σε κάνει να οραματίζεσαι.

νεογράφημα: Τι συμβουλεύετε στα παιδιά μας που αγαπούν τη μουσική;

Ν. Καπετανίδου: Ποιος μπορεί να μην αγαπά τη μουσική; Πραγματικά πιστεύω ότι η ενασχόληση με τη μουσική, ακόμα και ως ακροατής, καλλιεργεί και εξημερώνει τον άνθρωπο. Μακάρι όλα τα παιδιά να είχαν αυτή την ευκαιρία! Τώρα, αν κάποιος επιλέξει να ασχοληθεί επαγγελματικά με τη μουσική, αυτό είναι άλλο πράγμα. Είναι ένα επάγγελμα που απαιτεί τρομερή αφοσίωση, στερήσεις και πολλή δουλειά –και πάλι δεν είναι σίγουρη η επαγγελματική αποκατάσταση. Από την άλλη πλευρά όμως, η ζωή είναι τελείως απρόβλεπτη και εμείς έχουμε υποχρέωση να κυνηγάμε και να υποστηρίζουμε τα όνειρά μας, έστω κι αν δεν τα πραγματοποιήσουμε ποτέ, γιατί διαφορετικά απλώς επιβιώνουμε και δεν ζούμε.

νεογράφημα: Ευχαριστούμε πολύ και καλή αντάμωση στη Θεσσαλονίκη!

The Theory of Everything

by Alexandros Papastergiou (B2)

The Theory of Everything is an amazing film about the life and work of the theoretical physicist Professor Steven Hawking. Directed by Philip Martin and with Benedict Cumberbatch and Michael Brandon at the leading roles, the film tells the story of this most famous scientist and his fight against a very rare and incurable disease.

The film is set in the early 1960's, when Hawking, is getting his doctorate at Cambridge. The story starts with his 21st birthday in 1963, shortly after which he was diagnosed with motor neuron disease and given just two years to live. It continues with his struggle to come to terms with his illness, his efforts to gain his doctorate and his meeting his future wife, young student Jane Wilde.

Although the film is about science and a very ill person, who is constantly being threatened by death, it is neither grim nor depressive. It's a moving journey into Hawking's world, who manages to make remarkable scientific discoveries. The performances are excellent, with charismatic Benedict Cumberbatch portraying Hawking's physical deterioration in a very convincing way, and Lisa Dillon as Jane Wilde, who gave Hawking the strength to overcome his illness and realise his ideas.

I found this film very interesting and moving. It's suitable for both teenagers and adults and I definitely recommend it to all film-goers. If you haven't seen it, make sure you do!

Βρυξέλλες – Μπρυζ: δύο πόλεις, δύο διαφορετικά περιβάλλοντα του Ελευθερίου Κοϊμτζόγλου (Γ1)

Πρόσφατα, στη διάρκεια των διακοπών των Χριστουγέννων, επισκέφθηκα με τους γονείς μου τις Βρυξέλλες. Η πόλη των Βρυξελλών είναι η πρωτεύουσα του Βελγίου και διοικητική πρωτεύουσα της Ευρώπης.

Ομολογώ ότι η πόλη δεν με ενθουσίασε. Έχοντας εικόνες από το Παρίσι, την περίμενα εντυπωσιακότερη. Είναι μία μικρή πόλη, μου φάνηκε σαν τη Θεσσαλονίκη, με ομοιόμορφα κτήρια που δεν ξεχωρίζουν μεταξύ τους. Περισσότερο εντυπωσιακά είναι τα κτήρια που στεγάζουν τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχει, βέβαια, και η κεντρική πλατεία της πόλης που είναι όμορφη, και την περίοδο των Χριστουγέννων φωτιζόταν εντυπωσιακά.

Η ζωή των κατοίκων της πόλης φαίνεται να μοιάζει με τη δική μας: τα ίδια ωράρια, τα παιδιά νωρίς στο σχολείο, κίνηση στους δρόμους, έλλειψη πάρκινγκ. Μιά μικρή διαφορά που εντόπισα: οι σακούλες στα σούπερ μάρκετ δεν δίνονται δωρεάν, αλλά χρεώνονται στον πελάτη. Στις Βρυξέλλες υπάρχουν πολλοί μετανάστες, οι οποίοι φαίνεται να είναι ενταγμένοι στην κοινωνία και την οικονομία της χώρας. Τέλος, οι Βρυξέλλες είναι η πρωτεύουσα των κόμικς. Υπάρχει ειδικό μουσείο, όπου είχα την ευκαιρία να μάθω για τα διάφορα είδη των κόμικς (εκπαιδευτικά, ιστορικά κ.ά.), αλλά και τον τρόπο που μπορείς να δημιουργήσεις ένα κόμικ (τα σκίτσα και τους διαλόγους). Ο ήρωας που κυριαρχεί είναι ο Τεν-Τεν.

Κοντά στις Βρυξέλλες υπάρχει η πόλη της Μπρυζ, που είναι πολύ πιο όμορφη και, σε σύγκριση με τις Βρυξέλλες, φαντάζει μαγική, με μικρά σπίτια, με κανάλια, με γραφικούς δρόμους. Εάν φθάσετε έως τις Βρυξέλλες, πρέπει να πάτε και να την επισκεφθείτε οπωσδήποτε.

Ελπίζω σύντομα να έχω την ευκαιρία να γνωρίσω και άλλες πόλεις του κόσμου και να εμπλουτίσω τις εμπειρίες μου.

Ο μαθηματικός που κέρδισε τον πόλεμο

του Σωκράτη Ναζλίδη (Α2)

Αν στις μέρες μας κάποιος μάς ρωτήσει: «ποιος πιστεύεις πως κέρδισε τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο;», θα του απαντούσαμε φυσικά: «οι στρατιώτες, οι πιλότοι, οι ναύαρχοι, οι στρατηγοί κ.ά.». Αν, όμως, ακούγαμε για τη βοήθεια που πρόσφερε ένας φιλήσυχος και εσωστρεφής επιστήμονας, θα είχαμε εκπλαγεί.

Ο Άλαν Μάθισον Τούρινγκ γεννήθηκε το 1912 στο Πάντιγκτον (Paddington) του Λονδίνου. Πολύ νωρίς παρουσίασε τα πρώτα σημάδια της μεγαλοφυΐας του. Λέγεται ότι διδάχθηκε να διαβάζει σε τρεις εβδομάδες και παρουσίαζε μεγάλη οικειότητα με τους αριθμούς και τους γρίφους. Οι γονείς του τον έγραψαν στο St. Michael, ένα ημερήσιο σχολείο, όταν ήταν έξι ετών. Το 1926, σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών, πήγε στο σχολείο Sherborne στο Ντόρσετ ως εσώκλειστος. Η φυσική κλίση τού Τούρινγκ προς τα Μαθηματικά και την επιστήμη δεν ήταν ικανή να κερδίσει τον σεβασμό των δασκάλων του στο Sherborne, ένα διάσημο και ακριβό δημόσιο σχολείο, το οποίο έδινε περισσότερη έμφαση στις θεωρητικές επιστήμες. Παρά το γεγονός αυτό, ο Τούρινγκ συνέχισε να παρουσιάζει αξιοπρόσεκτες δυνατότητες στις επιστήμες που αγαπούσε, λύνοντας απαιτητικά μαθηματικά προβλήματα το 1927, χωρίς ακόμη να έχει μελετήσει ανώτερα μαθηματικά.

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου ήταν σημαντικός συνεργάτης των Άγγλων στις προσπάθειές τους να αποκρυπτογραφήσουν τα γερμανικά μηνύματα. Η εργασία τού Τούρινγκ κρατήθηκε απόρρητη μέχρι τη δεκαετία του '70 -ακόμη και οι στενοί φίλοι του δεν την ήξεραν. Συνέβαλε με διάφορες μαθηματικές ιδέες στην αποκρυπτογράφηση μηνυμάτων των γερμανικών κρυπτογραφικών συσκευών Enigma και Lorenz SZ 40/42. Στο Μπλέτσεϊ Παρκ, στρατιωτικό κέντρο αποκρυπτογραφήσεων, ο Τούρινγκ εργάστηκε από το 1939 ως το 1940, όταν και μετακινήθηκε προς την Ομάδα 8. Ο Τούρινγκ συνειδητοποίησε ότι δεν ήταν απαραίτητο να εξεταστούν όλοι οι πιθανοί συνδυασμοί, για να σπάσουν τους κωδικούς της μηχανής Enigma. Απέδειξε ότι ήταν δυνατό να εξετάσει τις σωστές τοποθετήσεις των διακοπών (περίπου ένα εκατομμύριο συνδυασμοί), χωρίς να πρέπει να εξεταστούν οι τοποθετήσεις του πίνακα συνδέσεων (περίπου 157 εκατομμύρια συνδυασμοί). Για ένα χρόνο, ο Τούρινγκ ήταν επικεφαλής του «Καταλύματος 8», τμήματος αρμόδιου για τα γερμανικά ναυτικά σήματα. Ο Τούρινγκ εφηύρε επίσης την τεχνική Banburismus, για να βοηθήσει στο σπάσιμο της συσκευής Enigma. Για να βοηθήσει την προσπάθεια αποκρυπτογράφησης, αναπτύχθηκε ο πρώτος ψηφιακός προγραμματισμός ηλεκτρονικός υπολογιστής, ο Colossus Mark I.

Το ετήσιο «Βραβείο Τούρινγκ» απονέμεται από το 1966 κι έπειτα, προς τιμήν του Άλαν Τούρινγκ, από την Association for Computing Machinery σε έναν επιστήμονα «για τις τεχνικές συνεισφορές του στην κοινότητα των υπολογιστών». Θεωρείται το αντίστοιχο του Βραβείου Νόμπελ στον χώρο της Πληροφορικής.

«Η Μελωδία της Ευτυχίας»

της Αλεξάνδρας Γαϊδατζή (Γ1)

Στο θέατρο Ράδιο Σίτυ είχαμε τη χαρά να απολαύσουμε για λίγες παραστάσεις την «Μελωδία της Ευτυχίας». Μια μαγική και συγκινητική παράσταση που μας ταξίδεψε σε μουσικούς τόπους και μας έκανε να ονειρευτούμε.

Μια παράσταση ύμνος στην ιστορία του musical. Πρόκειται για τη μεταφορά στη σκηνή της κλασικής και πολυβραβευμένης με πέντε Όσκαρ ταινίας «The Sound of Music» (1965), με την αξέχαστη μουσική του Richard Rodgers. Όλα αυτά από έναν μεγάλο θίασο ταλαντούχων ηθοποιών, από μια εξαιρετική ζωντανή ορχήστρα και φυσικά από επτά παιδικές φασούλες που μας εξέπληξαν. Η σκηνοθεσία της Θέμιδος Μαρσέλλου (που απέδωσε, επίσης ευρηματικά, στα ελληνικά τους στίχους των πρωτότυπων και πασίγνωστων τραγουδιών) ζωντάνεψε στο λιτό σκηνικό όλο το κέφι και το πνεύμα της τρίωρης παράστασης. Ξεχωρίζω από τους ηθοποιούς την υπέροχη πρωταγωνίστρια που μας σαγήνευσε με το σπουδαίο ταλέντο της, την Νάντια Κοντογεώργη (Μαρία), αλλά και τον Άκη Σακελλαρίου, που απέδωσε τον αυστηρό πλοίαρχο Φον Τραπ.

Σε καιρούς δύσκολους και σε αμφίβολες καταστάσεις αυτοί οι συντελεστές μάς χάρισαν μια φανταστική παράσταση. Μας χάρισαν το χαμόγελο και τη χαρά, μας απέδειξαν πως το θέατρο είναι μαγεία. Μακάρι να βλέπουμε πάντοτε τέτοιες παραστάσεις!

Οι κινηματογραφικές μας προτάσεις: «Σταχτοπούτα» της Αθηνάς Λιούσα (Γ1)

Η νέα ταινία του Κένεθ Μπράνα επιστρέφει σε ένα κλασικό παραμύθι των αδελφών Γκριμ, τη Σταχτοπούτα, που όλοι –και, ιδίως, όλες μας– γνωρίσαμε μέσα από την κλασική ταινία κινουμένων σχεδίων.

Στην πρόσφατη ταινία, η νεαρή Έλλα έχει μόλις χάσει τη μητέρα της, αλλά θα στηρίξει τον αγαπημένο της πατέρα στην απόφασή του να ξαναπαντρευτεί. Η ίδια καλωσορίζει τη μητριά της και τις κόρες της Αναστασία και Ντριζέλλα στο πατρικό της, αλλά –μετά τον θάνατο του πατέρα της– καταλήγει στο έλεος μιας ζηλόφθονης και άκαρδης νέας οικογένειας. Υποβαθμίζεται σε υπηρέτρια καλυμμένη με στάχτες, τη Σταχτοπούτα.

Η Έλλα έχει κάθε λόγο να χάσει το κουράγιο της, αποφασίζει όμως να ακολουθήσει τη συμβουλή της μητέρας της να είναι θαρραλέα και ευγενική. Δεν παρασύρεται από την απόγνωση, ούτε απεχθάνεται αυτούς που την κακομεταχειρίζονται. Παράλληλα, έχει γνωρίσει έναν γοητευτικό ξένο στο δάσος. Αγνοώντας ότι πρόκειται για έναν πρίγκιπα, πιστεύει ότι είναι απλώς ένας παρατρεχάμενος του παλατιού, που διαθέτει, όπως και η ίδια, μία ευγενική ψυχή.

Η τύχη της μοιάζει να αλλάζει, όταν το Παλάτι στέλνει σε όλες τις ανύπαντρες κοπέλες μία πρόσκληση για τον χορό και έτσι η Έλλα ελπίζει να συναντήσει ξανά τον γοητευτικό Κιτ. Όμως η μητριά της της απαγορεύει να πάει στον χορό. Την κατάλληλη στιγμή εμφανίζεται μια καλόψυχη ζητιάνα, η οποία με μία κολοκύθα και μερικά ποντίκια, θα αλλάξει τη ζωή της Σταχτοπούτας για πάντα.

Τα τελευταία χρόνια οι «σοβαρές» ταινίες, που επανεξετάζουν τα κλασικά παραμύθια που ακούγαμε από τα παιδικά μας χρόνια, δίνουν και παίρνουν. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις πιο σκοτεινές πλευρές της ιστορίας, ενώ δεν είναι λίγες οι φορές που οι κακοί των παραμυθιών έχουν την τιμητική τους. Ο σκηνοθέτης αλλάζει μερικά από τα καίρια σημεία του παραμυθιού, προκειμένου να αναπτύξει το μελόδραμα μα και τους ίδιους τους χαρακτήρες, πέραν της δεδομένης ιστορίας τους. Κινηματογραφεί τότε πιο συμβατικά και τότε πιο θεατρικά, μα πάντα με έναν αιθέριο τόνο τους χαρακτήρες του, κάνοντάς τους να ακροβατούν μεταξύ του σοβαρότερου προσώπου και της παραμυθένιας υπόστασής τους. Επιστρατεύει τους κατάλληλους ηθοποιούς στους κατάλληλους ρόλους, προκειμένου να στηρίξει το όλο εγχείρημα και υπενθυμίζει γιατί η Καίητ Μπλάνσεντ είναι μια από τις μεγάλες σύγχρονες κυρίες του αμερικανικού κινηματογράφου, αλλά δίνει και την απαιτούμενη ευκαιρία στη Λίλυ Τζαίημς να αποδείξει γιατί της δόθηκε ένας τέτοιος ρόλος.

Ο Γιώργος Σαμαράς και ο μικρός Jay

του Κωνσταντίνου Βολιώτη (Γ1)

Ήταν Ιανουάριος του 2008, όταν ανακοινώθηκε ότι ο γνωστός σε όλους μας διεθνής Έλληνας ποδοσφαιριστής Γιώργος Σαμαράς πήρε μεταγραφή -με μορφή δανεισμού για έξι μήνες- στη σκωτσέζικη ομάδα Σέλτικ. Χάρη στις εξαιρετικές του εμφανίσεις (δεκαέξι εμφανίσεις, πέντε γκολ), κατάφερε να υπογράψει συμβόλαιο με την ομάδα, το οποίο διήρκεσε έως τις 22 Αυγούστου του 2014. Στη συνέχεια ο Σαμαράς υπέγραψε νέο συμβόλαιο με την ομάδα Γουέστ Μπρόμιτς. Στα χρόνια που έπαιξε στην Σέλτικ αγαπήθηκε πολύ από τους φιλάθλους. Ένας από αυτούς ήταν κι ο 10χρονος Jay, ο οποίος πάσχει από σύνδρομο Down. Ανάμεσα στον Σαμαρά και τον Jay έχει αναπτυχθεί μια μεγάλη φιλία.

Όλα ξεκίνησαν τον Μάιο του '14, όταν ο Σαμαράς κατευθύνθηκε εκεί που καθόταν ο μικρός και τον πήρε αγκαλιά, κάνοντας τον γύρο του θριάμβου μετά την κατάκτηση του πρωταθλήματος. Αλλά αυτό ήταν μόνο η αρχή. Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της Βραζιλίας, τον Ιούνιο του 2014, ο Jay έβλεπε κάθε αγώνα της Εθνικής μας. Στον αγώνα με την Ακτή Ελεφαντοστού, ο μικρός παρακολουθούσε το παιχνίδι όρθιος, δίπλα στην τηλεόραση, φωνάζοντας «πάμε Ελλάδα, πάμε Σαμαρά!» Όταν, στο 3ο λεπτό των καθυστερήσεων, ο Σαμαράς έστειλε τη μπάλα στα δίχτυα, καθώς και την εθνική μας στις 16 καλύτερες ομάδες του κόσμου, ο Jay ξέσπασε σε πανηγυρισμούς. Πριν από λίγους μήνες, ο Jay παρευρέθηκε στα βραβεία των κορυφαίων του 2014 μαζί με τον φίλο του Γιώργο Σαμαρά. Ο Σαμαράς δήλωσε: «Περνώ μια δύσκολη οικογενειακή φάση, κι ο μόνος που μπορεί να με βοηθήσει είναι αυτός», δείχνοντας τον μικρό φίλο του.

Πρόσφατα, κατά τη διάρκεια του ημιχρόνου στον αγώνα μεταξύ της Σέλτικ και της Χάμιλτον, ο Jay σουτάρε ένα πέναλτι, καταφέροντας να πετύχει γκολ. Ο Σαμαράς τού έστειλε το εξής μήνυμα: «Αγαπημένε μου Jay, εγώ κι εσύ είμαστε το ίδιο τώρα. Πετυχαίνουμε γκολ! Με μεγάλη χαρά σου ανακοινώνω ότι κέρδισες το γκολ του μήνα! Τα κατάφερες και αξίζεις πολλά συγχαρητήρια. Σου στέλνω την αγάπη μου και θα τα ξαναπούμε σύντομα».

Ευχόμαστε αυτή η σχέση να κρατήσει για πολλά ακόμη χρόνια!

της Μαρίας Αγγελοπούλου (Γ1)

Απαντήσεις στους γρίφους του προηγούμενου φύλλου

1. Πρόσεξε τις παγίδες

- a) ΛΙΣΤ
- b) Ελβετία (Βασιλεία είναι μια πόλη της Ελβετίας)
- c) Ο πρόεδρος των ΗΠΑ στον Λευκό Οίκο
- d) Έτος φωτός
- e) Ηλιακό
- f) Του τυφώνα
- g) Εφημερίδα της Κυβέρνησης
- h) Του σκακιού
- i) Όταν είμαστε σε αεροπλάνο
- j) Οποιοσδήποτε τροχονόμος, και όχι μόνο 15...
- k) Δεν χωράνε...
- l) Τόνους.

2. Η οικογένεια του Τετραγωνίδη

Η οικογένειά του έχει 7 παιδιά, 4 αγόρια και 3 κορίτσια. Άρα έχει 3 αδερφές.

Ο γρίφος του Αϊνστάιν

Λέγεται πως τον γρίφο αυτό (ο οποίος είναι λίγο τροποποιημένος) τον έφτιαξε ο Αϊνστάιν και πως μόνο το 2% των ανθρώπων μπορεί να τον λύσει. Ο γρίφος είναι:

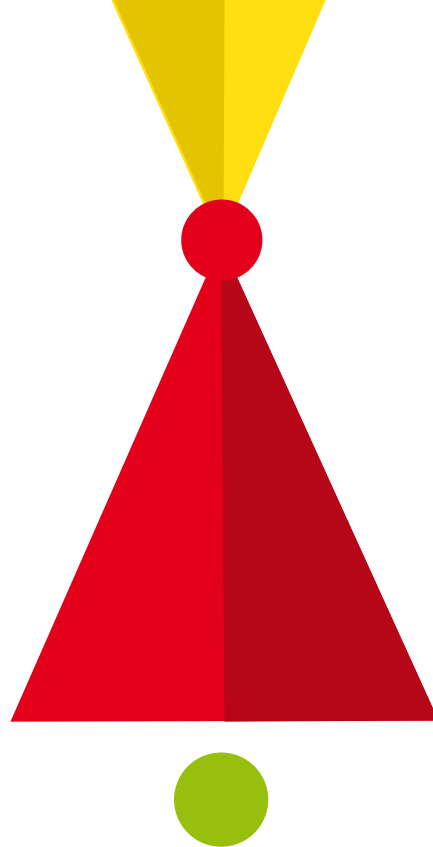
- A. Υπάρχουν 5 σπίτια που το καθένα είναι βαμμένο με διαφορετικό χρώμα.
- B. Σε κάθε σπίτι κατοικεί ένα διαφορετικό άτομο.
- Γ. Το κάθε άτομο κάνει ένα συγκεκριμένο σπορ, πίνει κάτι συγκεκριμένο και έχει κάποιο κατοικίδιο.
- Δ. Κανένα άτομο δεν έχει ούτε το ίδιο όνομα με το άλλο, ούτε ασχολείται με το ίδιο σπορ, ούτε έχει το ίδιο κατοικίδιο με κάποιον άλλο.

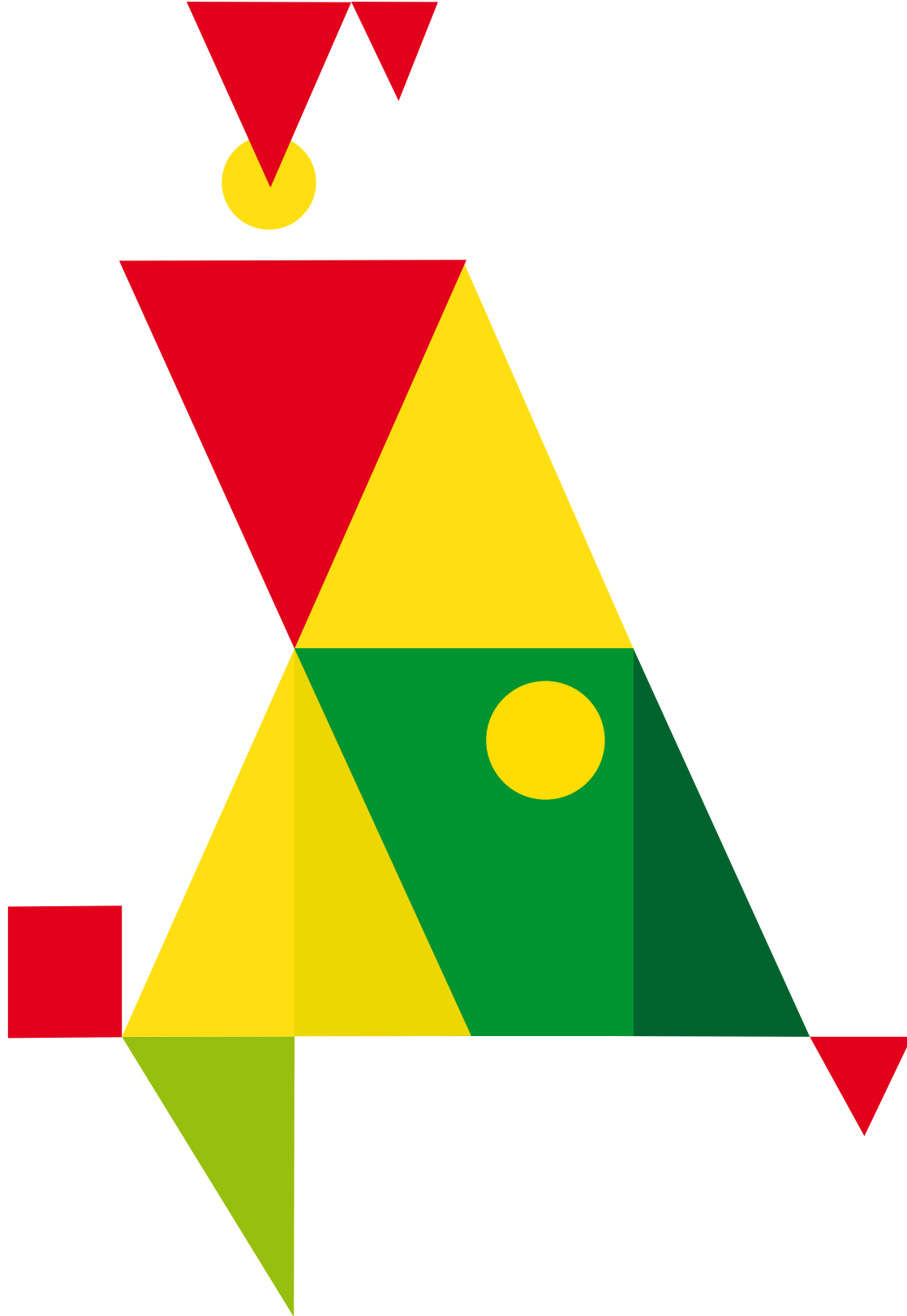
ΔΕΔΟΜΕΝΑ

- 1. Ο Βασίλης μένει στο κόκκινο σπίτι.
- 2. Ο Σταύρος έχει σκύλο.
- 3. Ο Δημήτρης πίνει τσάι.
- 4. Το πράσινο σπίτι έχει στα αριστερά του το άσπρο σπίτι.
- 5. Το άτομο στο πράσινο σπίτι πίνει καφέ.
- 6. Το άτομο που παίζει πόλο έχει παπαγάλο.
- 7. Το άτομο στο κίτρινο σπίτι παίζει τένις.
- 8. Το άτομο που μένει στο τρίτο σπίτι πίνει γάλα.
- 9. Ο Νίκος μένει στο σπίτι που έχει όλα τα άλλα σπίτια στα αριστερά του.
- 10. Το άτομο που παίζει μπάσκετ μένει δίπλα σε εκείνο που έχει γάτα.
- 11. Το άτομο που έχει την κότα, μένει δίπλα σε εκείνο που παίζει τένις.
- 12. Το άτομο που παίζει βόλεϊ, πίνει μπίρα.
- 13. Ο Γιώργος παίζει μπάλα.
- 14. Ο Νίκος μένει δίπλα στο μπλε σπίτι.
- 15. Το άτομο που παίζει μπάσκετ, μένει δίπλα σε εκείνον που πίνει κρασί.

Η ερώτηση είναι: ποιος έχει για κατοικίδιο ένα ιγκουάνα;

Οι απαντήσεις στο επόμενο φύλλο

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1836)
ΑΡΣΑΚΕΙΑ - ΤΟΣΙΤΣΕΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
www.arsakeio.gr

ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

<http://arsakeiogt.wordpress.com>

<https://twitter.com/arsgymth>